

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1962 r.

w sprawie zasad odszkodowania za wywłaszczenie prawa wieczystego użytkowania.

Na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wywłaszczenie prawa wieczystego użytkowania wywłaszonemu przysługuje:

- 1) odszkodowanie przez ustanowienie na jego rzecz i za jego zgodą wieczystego użytkowania na innym nie zabudowanym terenie na taki sam cel, na jaki był przeznaczony teren objęty orzeczeniem o wywłaszczeniu,
- 2) odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione lub nabyte przez wywłaszonego oraz za zasiewy, uprawy, plony rolne i plantacje kultur wieloletnich, znajdujące się na terenie objętym orzeczeniem o wywłaszczeniu.

2. Jeżeli wywłaszczony nie wyrazi zgody na ustanowienie na jego rzecz wieczystego użytkowania na innym terenie oraz w przypadkach, gdy ustanowienie takiego użytkowania nie jest możliwe z innych powodów, wywłaszonemu przysługuje poza odszkodowaniem określonym w ust. 1 pkt 2 odszkodowanie pieniężne ustalone w myśl przepisu § 2.

§ 2. Odszkodowanie wymienione w § 1 ust. 2 ustala się w trybie przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nierucho-

mości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94). Stanowi ono taką część odszkodowania, jakie przysługiwałoby według wymienionej ustawy za wywłaszczenie prawa własności tego gruntu, która odpowiada nie wykorzystanemu okresowi wieczystego użytkowania.

§ 3. 1. Odszkodowanie wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 ustala się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

2. Nie przysługuje odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione wbrew umowie wieczystego użytkowania, jeżeli nie zostały one objęte wnioskiem o ich wywłaszczenie.

3. Nie przysługuje również odszkodowanie za budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości wzniesione przez wieczystego użytkownika bez pozwolenia budowlanego ani za nakłady przez niego poczynione na gruncie w sposób wyraźnie niezgodny z przeznaczeniem gruntu. Wieczysty użytkownik może jednak na własny koszt zabrać budynki, urządzenia i inne części składowe nieruchomości, za które nie przysługuje odszkodowanie. Jeżeli tego nie uczyni do czasu faktycznego objęcia terenu przez wnioskodawcę wywłaszczenia, wnioskodawca wezwie go do ich zabrania w terminie dostosowanym do ilości i wielkości

budowli, urzędów i innych części składowych nieruchomości, a w każdym razie nie krótszym niż 14 dni, po czym może usunąć je na koszt własny i niebezpieczeństwo wieczystego użytkownika.

§ 4. Ustanowienie wieczystego użytkownika na innym terenie (§ 1 ust. 1 pkt 1) na rzecz osoby prawnej, nie będącej państwową jednostką organizacyjną lub organizacją społeczną, wymaga zgody prezydium wojewódzkiej rady

narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 5. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej, Spraw Wewnętrznych i Finansów.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*